

Rottas, fas ja emis.

Üks ennemuistene jut.

Kõrge tamme labiva otsas
Pessitas üks ühele kottas,
Sinnu - suggu kunningas.
Tammie aaru testet ossa,
Täitis ühe lassi pessa,
Kes seal praego veergemab.
Maa sees tamme juurde tagga
Elos emmis põrčastega.
Nabri rahva sõbrus idbus
Koigis tolme perre - pibbus;
Kogudebus ning talla viha
Meil ei soikind werd ei liba.

Agga furri põrgu ande
Töötis walle keele tande
Raobi turjas süddames.
Tamma ronis kotta liggi,
Määlis: „Meit valge iggi
Armsaid lapsi tahtvates
Lähed aina üsna nurja;
Wato, emmis mööbleb furja!
Tamma tubnika ninna uurib
Densaks maa, luu tamme juurib,
Ja tui töstab tuule oogu

Langed tamme - puu meil loegu,
Pillab meie noore suggu.
Misga emmis täidab puggu.
Pea, mis ütlin, kõrvast linni,
Muivo teeb meit emmis pinni.
Kas läks kottlast fallamahtis
Emmisile vörssi, sahkis;

„Terre, fulla nabri moori!
Tullin waatma teie noori. —
Nähes kenna vähelisesi
Touseb minnut silmas vesi:
Pistab rinda laste molta,
Agga kottas wostab nolla;
Kui sa jalga leddunt töstad —
Reelab temma sinno vörssab.
Pessost ennam ta ei lähe,
Sest on furri - nüü jo näha.
Kira vikla sõbra juttu, —
Jummalaga! mul on ruttu.”

Kassike nüüd ootis pessas
Kunni turjus wossus lessas.

Rottas emma poegi valmas,
Sest ta partis sea tihva:
Waene emmis jálle pelgas
Nurja kotta nolta viha.
Robbund minna nad ei jälgit;
Vop'wad mülemad siis näige;
Rottas, emmis poegabega
Lindrab laesi - perek' rooga.

„Weed kes furja keele - petju
Ustwob, lähwob itta löösu. —
Armos rahwas, wata ette:
Rottas, emmis oled ja,
Langed lassi walle kätte —
Kes sind seal wöib alata?